

ГЛАВА XXII.

Почетъ къмъ мамы и къмъ людскы жены.

Останешъ ли ты нежененъ или ся женишь, имай всѣкога голѣмъ почетъ къмъ мамы и къмъ жены.

Нѣма ништо по *деликатно* отъ чистотѣ-тѣ дѣвственнѣ и добро-то имя на еднѣ момѣ; Не допуштай съ никоѣж отъ тѣхъ и най малкѣ-тѣ слободѣ въ обхожданиѣ-то си или въ думы-ты си, коѣа-то може да умрѣси чистотѣ-тѣ на мысли-ты и², или да смѣти срьдце-то и¹. Не си давай волюж нити кога разговарѣашъ съ момѣ, нити кога си далечь отъ неѣ, да пустишь думѣ, коѣа-то може да даде узрокъ на другы да мыслятъ, че е тѣа легкомыслена и вѣтърничева: И най тѣнка-та за-